

PUNT PER PUNT

Cita cultural
Des del 22 de desembre, fins al 5 de gener,
a Alcoi
Diverses representacions diàries del
Betlem de Tirisiti
<https://goo.gl/wuqAJF>

Curs de valencià B2 de la Universitat d'Alacant i *Información*

Universitat
d'Alacant

Fascicle 16. Emancipar-se

A Comprensió escrita

Llig el text següent i, després, respon a les preguntes dels exercicis 1, 2 i 3.

Emancipar-se o no: una qüestió de costums?

Abandonar el recer i la comoditat de la llar familiar no és un procés assimilable en totes les cultures. Si bé és evident que trencar definitivament el cordó umbilical que uneix pares i fills és un repte majúscul en qualsevol racó del món, també és ben cert que ací i allà es produeixen diferències substancials a l'hora d'emancipar-se, almenys en tres plans: la mitjana d'edat en què se sol produir; les condicions econòmiques i laborals que troben els joves en la nova etapa; i la vigència del vincle familiar. Els dos primers plans estan íntimament units (com bé sabem, a on va la corda, va el poal) i el tercer els complementa.

No es tracta de fer generalitzacions que parlen de comportaments rígids en funció de la procedència dels uns i dels altres: poques coses hi ha de més injustes que catalogar tots els francesos de presumptuosos, tots els alemanys de disciplinats, tots els anglesos de puntuals o tots els valencians de festius. Els tòpics només serveixen per a facilitar la paròdia, per a condicionar els comportaments *a posteriori* i per a dissimular les veritables raons que provoquen qualsevol fet.

És el que ocorre amb l'emancipació familiar. La gran diferència que adopta aquest procés entre uns llocs i uns altres no depèn d'eixe sofisma tan reiterat que al·ludeix a un concepte eteri i flexible: els costums. No, no és això. La realitat és tossuda malgrat tot i, quan bandegem els tòpics edulcorats, ens queda la informació pertinent i crua: endinsar-se en la vida adulta està estretament relacionat amb la possibilitat d'obtenir un treball digne i, consegüentment, amb els índexs d'atur juvenil, amb un mercat laboral dinàmic i amb uns salaris decents.

Durant les últimes dècades, a Espanya s'han imposat unes consignes retorçudes, basades en un neoliberalisme salvatge, que han intentat fer-nos acceptar com a normal (i ho han aconseguit en molts casos) un estil de vida depauperat. Ens centrarem en tres d'aquestes consignes: una, si no acceptes un treball precari, un altre l'acceptarà; dos, els joves sense experiència no deuen cobrar res per les primeres pràctiques professionals; tres, qualsevol pot fer-se ric si té caràcter emprenedor. Eixes consignes actuen com a una condemna per a qualsevol jove que pretén emancipar-se. Com ho ha de fer? Acceptant cobrar una misèria? Treballant de franc fins que algú es digne pagar-li? O endeutant-se fins a les celles perquè s'ha cregut que així podrà emular l'hereu d'algun imperi?

Per contra, en els països on la formació acadèmica està fortament imbricada amb el mercat laboral es produeix un sil·logisme ben lògic, però que ací pot semblar-nos cridaner: els joves troben un bon treball abans, deixen la llar familiar abans, s'estableixen en parella abans i tenen fills abans. No és, per tant, una qüestió de costums. És una qüestió molt més prosaica i, al remat, evident: amb dinerets, torronets.

Per a acabar-ho d'adobar, sostindre que la solidesa del vincle familiar explica per què els fills s'emancipen més tard en alguns llocs és mentir impunement, emparats en la credulitat d'una massa social sovint massa acrítica. Depositar en el niu familiar la responsabilitat de mantindre econòmicament els fills fins a prou més enllà dels trenta

anys és una manera ideal de fugir d'estudi –és a dir, d'evitar reformar equitativament el mercat laboral, no només pensant en el benefici dels més poderosos–. Els bons valors familiars no poden ser una coartada per a no assolir l'autonomia vital i accedir a la maduresa, sobretot perquè els anys no passen debades.

L'emancipació és, en definitiva, una estació fonamental en la nostra vida, una porta que hem de creuar, com més prompte millor, per a demostrar que volem assolir la maduresa. Salvant les distàncies, és el nostre ritus d'iniciació, la prova fefaent que estem en condicions d'assumir el repte de viure, sense l'ajuda d'altri, en el món occidental. Quan el context socioeconòmic actua com a un fre, potser hauríem de preguntar-nos per què no es canvia i, evidentment, fer tots els possibles per canviar-lo. Perquè deixar, simplement, que el temps passe, mentre ens autocompadim alacraiguts, no farà que res s'arregle a soles.

Saps que *sofisma* significa 'argument que parteix de premisses verdaderes, però arriba a conclusions falses a fi de propiciar un engany'? I que *alacraigut* vol dir 'abatut, desanimat'?

Exercici 1.

Respon a les preguntes següents:

- Quines diferències es poden constatar a l'hora d'afrontar l'emancipació en uns llocs o en uns altres?
- Segons el text, quines tres accions promouen els tòpics?
- Quan apartem els tòpics, amb què veem que està relacionat el procés d'emancipació?
- Quin efecte provoquen sovint les consignes neoliberals sobre els joves que volen emancipar-se?
- Què permet als joves d'alguns països avançar el seu procés d'emancipació?

Exercici 2.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereix:

- La gran diferència a l'hora de l'emancipació entre uns llocs i uns altres...
- Argüir que la solidesa del vincle familiar retarda l'emancipació és...
- Què creus que significa la locució *fugir d'estudi*?
- L'emancipació és més tardana allà on el mercat laboral...
- Elegeix, entre els tres, l'adjectiu de significat més pròxim a *fefaent*.

a) ...depèn dels costums	...depèn de la família	...depèn de la possibilitat d'obtenir un treball digne
b) ...una mentira	...l'única raó vàlida	...un bon valor
c) 'escapar-se de classe'	'resoldre un problema'	'eludir un tema'
d) ...està imbricat amb la formació acadèmica	...actua com a fre	...s'ha reformat equitativament
e) <i>inubtable</i>	<i>fictícia</i>	<i>confessional</i>

Exercici 3.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- a) L'emancipació, amb petites diferències, és un procés similar arreu del món.
- b) El comportament de la gent és sempre idèntic en funció del país de procedència.
- c) Algunes consignes neoliberals pretenen que acceptem un estil de vida empobrit.
- d) Es pot considerar que l'emancipació és el ritus iniciàtic en les societats occidentals.
- e) Un altíssim percentatge d'emprenedors acaba fent-se ric.

Fascicle 16. Emancipar-se

B Normativa i gramàtica

B1. L'atribut i el complement predicatiu

1 Les oracions estan constituïdes per un subjecte (el protagonista de l'oració) i un predicat (allò que es diu del subjecte). El predicat pot ser de dos tipus: **verbal** (explica una acció del subjecte) o **nominal** (descriu una qualitat del subjecte). Són aquests últims els que tenen com a complement un atribut.

2 Les oracions que presenten un predicat nominal són les que es construeixen amb els verbs copulatius: *ser, estar, parèixer i semblar*.
 • *El teu fill és molt simpàtic.*
 • *Hui Núria està malalta.*
 • *Eixe partit polític pareix un niu de corruptes.*
 • *Aquell home semblava preparat.*

3 Amb aquests quatre verbs, l'atribut es pot substituir pel pronom feble *ho*. Els exemples següents funcionen com a resposta als exemples de la casella anterior:
 • *Si que ho és, sí!*
 • *Ahir també ho estava.*
 • *Només ho pareix? Ho és!*
 • *Potser ho semblava, però és evident que no ho està.*

6 Fixa't en els exemples:
 • *Anna s'ha quedat viuda.*
 • *Pere continua molt fort.*
 • *Eva s'ha tornat boja!*
 • *Ton fill s'ha fet molt gran.*
 • *El iaio s'ha posat malalt.*
 Com veus, són frases molt similars a les que faríem amb *ser* o *estar*, però amb un lleuger matís de significat.

5 Al costat dels quatre verbs anteriors, n'hi ha un grapat més, anomenats *quasicopulatius*, que també poden presentar com a complement un atribut: *quedar-se, continuar, seguir, mantindre's, tornar-se, fer-se, resultar* o *posar-se* són alguns dels més usuals.

4 Quan l'atribut és representat per un sintagma nominal determinat, també és possible substituir-lo pels pronoms *el, la, els, les* (encara que és una opció molt secundària):
 • *Llúcia és la teua metgessa. = Llúcia l'és. / Llúcia ho és.*

7 Podem substituir l'atribut dels verbs quasicopulatius amb el pronom feble *hi*:
 • *Maria s'hi ha quedat.*
 • *Pere hi continua.*
 • *Eva s'hi ha tornat!*
 • *Ton fill s'hi ha fet.*
 • *El iaio s'hi ha posat.*
 No obstant això, aquesta substitució és molt poc habitual.

8 El **complement predicatiu** s'assembla a l'atribut, però ja no depèn de verbs copulatius ni quasicopulatius:
 • *Han vingut tres clients molt enfadats.*
 • *He trobat a Pere desmillorat.*
 • *Maria i Eva caminaven agafades.*

9 Com veus, el complement predicatiu sol tindre com a nucli un adjectiu (*enfadats, desmillorat, agafades*), que concorda amb el subjecte o amb el complement directe.
 Tot i que tampoc és gens habitual, el complement predicatiu es pot substituir pel pronom feble *hi*:
 • *Hi han vingut tres clients.*

B2. Els pronoms febles

1 Al llarg de les diverses unitats de *Punt per punt B2*, hem anat analitzant les funcions sintàctiques principals de l'oració simple: els complements directe i indirecte (unitat 5), els complements preposicionals (unitat 7) i l'atribut i el predicatiu (unitat 16).

2 En cada cas, hem explicat que cada funció sintàctica podia ser representada per un pronom feble determinat. Ara, en aquesta explicació, canviarem l'enfocament. Partirem dels **14** pronoms febles que té el valencià i indicarem quines funcions poden realitzar. Comencem!

3 Els pronoms *el, la, els, les* substitueixen un complement directe determinat, és a dir, introduït per l'article o per un demostratiu, o bé representat per un nom propi:
Maria llig la carta. = la llig
Escolta a Jaume. = escolta'l
Comprem estos llibres? = els comprem

6 El pronom *en* també pot substituir complements preposicionals introduïts per la preposició *de* i els complements circumstancials de causa:
T'has adonat del problema? = te n'has adonat
M'alegre de la notícia. = me n'alegre
S'ofén per res. = se n'ofén

5 El pronom *en* substitueix un complement directe indeterminat, introduït per numerals o indefinits, o bé sense determinant:
Venem figures. = en venem
Volem dos entrades. = en volem dos
 També substitueix el subjecte si té valor partitiu:
Han arribat ja cinc ciclistes. = n'han arribat cinc

4 El pronom *ho* substitueix un complement directe neutre, representat pels pronoms demostratius *açò, això, allò* o per una oració subordinada introduïda per *que, si* o *el que* amb valor neutre:
Ha dit que vindrà. = ho ha dit
Ella pensa això. = ho pensa
 També substitueix l'atribut:
Pere és molt alt. = ho és

7 Amb els pronoms *em, et, ens* i *vos* podem substituir els complements directes i indirectes de primera i segona persones:
Em portes a casa?
Et donaré un regal.
Aviseu-nos quan arribeu.
Vos he dit la veritat.
 El pronom *vos* també admet la forma *us* quan va davant del verb o darrere si acaba en vocal: *us dic, creure-us*.

8 Aquests quatre pronoms i el pronom *es* poden substituir complements directes i indirectes amb valor reflexiu:
Em llave la cara.
S'ha menjat tot el dinar.
S'han endut un disgust.
 El pronom *es* adopta normalment la forma *se* quan el verb comença pel fonema /s/: *se sap, se celebren*.

9 Els pronoms *li, els* substitueixen el complement indirecte de tercera persona:
L'alumne li ha donat la redacció.
Per Nadal els durem un regal.
M'agrada contar-los contes.
 En àmbits molt formals, quan el complement indirecte és inanimat, també es pot usar el pronom *hi*:
Hem afegit una esmena a l'article. = hi hem afegit

12

el	l'	-lo	'l
la	la / l'	-la	-la
els	els	-los	'ls
les	les	-les	-les
ho	ho	-ho	-ho
en	n'	-ne	'n
em	m'	-me	'm
et	t'	-te	't
es	s'	-se	's
ens	ens	-nos	'ns
vos	vos	-vos	-vos
li	li	-li	-li
els	els	-los	'ls
hi	hi	-hi	-hi

11 Els pronoms varien segons si van davant o darrere del verb. A més, quan van per davant, alguns s'apostrofen si el verb comença per vocal. Igualment, quan van per darrere i el verb acaba en vocal, alguns pronoms també poden recolzar-se en eixa vocal. En la taula següent pots veure totes les variants.

10 El pronom *hi* substitueix complements preposicionals introduïts per preposicions diferents de *de*, complements adverbials o predicatius:
Vaig a casa. = hi vaig
Insistim en eixe punt. = hi insistim
Camina ràpidament. = hi camina
Pere parla nerviós. = hi parla

Exercici 4.

ORAL

A continuació, t'ofereixo diverses oracions copulatives, construïdes amb els verbs *ser* o *estar*. Canvia el verb i utilitza'n un de quasicopulatiu dels que apareixen en el quadre, d'acord amb el matís que t'indiquem entre claudàtors:

quedar-se, fer-se, tornar-se, mantindre's, seguir, continuar, resultar, posar-se

- Josep **és** molt rialler. [continuïtat]
- Després de la notícia, Antoni **està** trist. [resultat d'una acció]
- Ara que **està** major, Maria **és** molt meticulosa. [canvi d'estat]
- A pesar de les moltíssimes ocasions, el marcador **està** inalterat. [continuïtat]
- Com que es va dutxar amb aigua freda, ara **està** malalt. [canvi d'estat]
- Després de donar-li el calmant, el gosset **està** tranquil. [resultat d'una acció]

Exercici 5.

ORAL

Substitueix el complement en negreta pel pronom feble adequat:

- Manel ens ha repetit diverses vegades **que no ve.** ▶
- Podríeu dur **eixes caixes** a casa? ▶
- Hem portat uns regals molt bonics **per a les teues filles.** ▶
- Marta, has comés **cinc errades** en la redacció. ▶
- Revisarem l'experiment **amb un nou instrumental.** ▶
- Ha tret **de la carpeta** un document molt revelador. ▶
- No tens **coneixement**, és que no tens ni un gram **de coneixement!**
- Enhorabona! Ens hem assabentat per la premsa **de la notícia!** ▶
- Si no fa molta calor, hui voldríem anar **a la platja.** ▶
- Pere, pregunta **a la teua amiga** si se'n ve amb nosaltres. ▶

Exercici 6.

Ompli els buits del text següent amb les paraules adequades, d'acord amb les indicacions que apareixen entre parèntesis. Si t'ofereixo dos paraules separades per una barra (/), tria'n una. Si t'ofereixo un verb en infinitiu, conjuga'l:

L'alternativa Erasmus

Les beques Erasmus que es concedeixen en els diversos _____ (PLURAL DE PAÍS) europeus són un excel·lent complement formatiu per a l'alumnat universitari: els estudiants tenen l'oportunitat de continuar els seus estudis en un context diferent, poden exposar-se a una o dos llengües diferents de la pròpia i, sobretot, poden posar a prova la seua capacitat d'autogestió, és a dir, d'eixir avant fora de la llar familiar. No obstant això, cal distingir, com a mínim, dos tipus d'estudiants Erasmus: d'una banda, els que porten de sèrie totes les _____ ('GASTO, ACCIÓ O EFECTE DE GASTAR') pagades (això és, _____ (COMPTEN / CONTEN) no només amb l'import de la beca, _____ (SI NO / SINÓ) també amb el suport econòmic incondicional dels pares); i, de l'altra, els que, al marge de continuar prosperant en els seus estudis, dediquen part del poc temps que els queda lliure a treballar per a poder sufragar-se tots els gastos d'allotjament, manutenció o lúdics.

Sens dubte, l'enorme mèrit que suposa per a un jove de prop de vint anys _____ ('COMENÇAR, INICIAR, COMENÇAR A USAR O CONSUMIR') una etapa com aquesta, lluny de l'entorn confortable _____ (EN QUÈ / EN EL QUE), fins aleshores, havia _____ (CRÉIXER), s'incrementa tremendament quan, a més, ha de doblegar el llom i treballar de valent per a eixir avant en un context absolutament nou. És en aquest últim cas quan el simulacre d'emancipació assolix el seu grau màxim i el jove pot fer-se una idea molt aproximada de com serà sa vida _____ (AL / EN) abandonar la llar familiar.

La gran _____ ('IDEA O AFIRMACIÓ APARENTMENT ESTRANYA I CONTRÀRIA AL COMÚ SENTIR, PERÒ QUE DE FET ÉS EXACTA'), però, de la via Erasmus és el retorn. Tant en els casos en què el suport econòmic dels pares ha _____ (COBRIR) totes les necessitats, com _____ (EN ELS QUALS / EN ELS QUE) els jòvens han _____ (TRAURE) tot sols les castanyes del foc, tornar a casa _____ (POTSER / POT SER) una autèntica odissea. Un semestre o un any lluny de la família pot activar durant tot eixe temps la nostàlgia i, fins i tot, la *morriña*, com diuen els gallecs; però serà un sentiment que _____ (ESVAIR-SE) tan bon punt tornen a xafar el poble en què s'han criat, _____ (PARTICIPI DE SUBSTITUIR) per una altra enyorança molt més _____ ('PROFUND, INTENS'): l'ànsia de recuperar la llibertat d'acció de la vida en solitari.

Per descomptat, hi ha excepcions, però sembla innegable que una gran quantitat de jòvens estudiants senten el retorn a la llar familiar com a un retrocés en la seua trajectòria vital. És ben lògic. Els humans no acceptem _____ (RES / GENS) bé fer passos arrere, això és cosa dels crancs. En eixa tessitura, les dificultats d'afrontar la vida de manera independent són tot just una anècdota _____ (ENFRONT DE / FRONT) la sensació de controlar les _____ ('GOVERN O DIRECCIÓ D'UNA COSA', EN SENTIT FIGURAT 'CORRETJA DE LA BRIDA AMB QUÈ ES GOVERNEN ELS CAVALLS') de la pròpia vida, sense _____ ('RENDIR') comptes a ningú. Per aquesta raó, els estudiants que s'han beneficiat d'una beca Erasmus solen iniciar un camí sense retorn: el simulacre d'uns quants mesos a l'estranger es converteix en un referent ineludible, que els atrau _____ (COM A / COM) un _____ (MANT / IMAM) cap a l'emancipació definitiva. En funció de si han sabut aprofitar el seu periple universitari i, sobretot, la seua _____ ('ACCIÓ D'ESTAR DURANT UN CERT TEMPS') a l'estranger, hauran adquirit una formació sòlida i uns

contactes que els obriran les portes del mercat laboral.

Molts d'aquests jòvens buscaran el seu futur prop de casa, sempre que el seu entorn els _____ (OFERIR) eixides laborals dignes i no treballs precaris _____ (PER ALS QUALS / PER ALS QUE) no els calien anys i anys d'estudis.

Alguns altres, correran, si cal, la seca i la meca, fins al punt que molts tornaran, precisament, als llocs on han _____ ('FER MÉS COMPLET, DEIXAR BEN ACABAT', VERB DERIVAT DE REDÓ) la seua formació, probablement amb un domini molt solvent de la llengua o les llengües oficials d'eixe territori.

En aquest últim cas, les famílies solen travessar una etapa difícil: ja no és el fill o la filla qui sent nostàlgia de la llar familiar, sinó que són els pares els qui _____ (SE N'ADONEN / S'ADONEN) que el temps passa, que la criatura ja s'ha fet gran i que vola sola -i que vola lluny-. _____ (MALGRAT / A PESAR) del sotrac inicial, en acostumar-se als canvis tots sabran assaborir-ne les virtuts: els fills, per raons òbvies; i els pares, per moltes i molt diverses. Per exemple, tindran un magnífic _____ ('INCENTIU O ESTÍMUL PER A FER UNA COSA') per a viatjar a l'estranger;

disposaran d'una habitació més a casa per a destinar-la a gimnàs, despàtx, biblioteca o qualsevol altre ús; i, per damunt de tot, seran conscients que, al llarg de més de dos dècades, han fet un magnífic treball educant _____ (EL / AL) seu fill.

Saps que *córrer la seca i la meca* és una locució que significa 'anar d'ací allà, caminar o viatjar molt'?

Vocabulari i pronúncia

L'habitatge

Exercici 7.

Escriu en els buits de les frases següents el terme adequat dels que t'ofereixo en el quadre:

llogater, fiança, préstec, soterrani, badall, frontissa, gratacel, taxació, desnonament, termini, dació en pagament, xamfrà

- El veí va perdre la casa perquè no va poder afrontar sis _____ de la hipoteca. Va negociar per a evitar el _____, però el banc no va acceptar ni tan sols la _____, de manera que ara està sense casa i deu el _____.
- L'empresa de _____ que va enviar el banc va valorar la casa per damunt del preu real, ja que van entendre que el _____ equivalia a una planta completa més.
- La casa que fa _____ presenta uns _____ en la fatxada molt inquietants.
- Benidorm és coneguda no només per ser la ciutat turística per antonomàsia, sinó també per la gran quantitat de _____ que en dissenyen el paisatge urbà.
- El fuster ha hagut de canviar el marc i la porta del taller, perquè les _____ estaven rovellades i no es podia ni obrir ni tancar bé.
- El propietari va exigir als _____ que pagaren una _____ equivalent a una quota mensual abans que s'hostatjaren en la casa.

Saps que *hostatjar* deriva de *hoste*? I que *hoste* (femení *hostessa*) significa tant 'persona que s'allotja en la casa d'una altra', com també 'persona que hostatja algú en sa casa'?

Saps que *fiança* és la base lèxica de dos verbs diferents? D'una banda, *fiançar* significa 'donar fiança per alguna cosa', mentre que, de l'altra, *afiançar* vol dir 'enfortir una cosa, assegurar-ne l'estabilitat'.

Exercici 8.

Escolta atentament les set definicions de l'àudio. Després de cada una, et donarem set segons per a escriure la resposta correcta. En acabar, les repetirem de nou i tindràs tres segons més per a respondre. Finalment, et direm les solucions.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u16-a01.mp3>

- BAL _____
- CEL _____
- ARR _____
- USD _____
- FED _____
- ESP _____
- FON _____

Exercici 9.

Relaciona les frases fetes següents amb el significat corresponent:

- a) A casa, encara que siguen pedres. 1) Dependre d'algú, no poder obrar amb independència.
- b) A bona porta s'agarra la fam! 2) On més s'espera alguna cosa, és sovint on falta.
- c) Al dir no li feren casa. 3) Això és extraordinari!
- d) Tindre el cul llogat. 4) Arreplega tot el que et trobes.
- e) De fora vindran que de casa ens trauran. 5) No eixir mai de casa, viure-hi reclòs.
- f) En casa del sabater, sabates de paper. 6) Els forasters manen més que els d'ací.
- g) Tindre la casa per presó. 7) Negar-nos a allò que ens demanen.
- h) N'hi ha per a llogar cadires! 8) A les xarrades de la gent, ni cas.

Exercici 10.

Escolta atentament les set operacions matemàtiques de l'àudio. Després de cada una, et donarem cinc segons per a respondre. Quan passen els cinc segons, et donarem la solució i et proposarem una nova operació, així fins a set.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u16-a02.mp3>

D Comprensió oral

Abans de res, llig les preguntes dels exercicis 11, 12 i 13. Després, escolta atentament l'àudio següent. En acabar, intenta respondre a totes les preguntes.

L'accés a l'habitatge
<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u16-a03.mp3>

Saps que *surar* significa 'sostindre's en un líquid, flotar' i que, en sentit figurat, vol dir 'prosperar'?

Exercici 11.

Respon a les preguntes següents:

- a) Per a qui s'ha convertit en una panacea l'adquisició d'una vivenda?
- b) Què garanteix teòricament l'article 47 de la Constitució Espanyola?
- c) Què ocorria amb els preus dels habitatges durant la bombolla immobiliària?
- d) Per què es caracteritza des del punt de vista immobiliari l'etapa actual?
- e) Com eren considerats els mileuristes abans i després de l'esclat de la bombolla immobiliària?

Exercici 12.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereim:

- a) Què sostenen alguns economistes des de fa pocs anys?
- b) A hores d'ara, un important estoc d'habitatges es lloga il·legalment...
- c) Quina alternativa proposa el text a l'hora d'accedir a una vivenda digna?
- d) Què creus que significa *preclar*?
- e) Des de 2008, la retracció de l'economia en bona part d'Europa està relacionada amb...

a) Tornar a l'època de la construcció i l'especulació	Reformar l'estoc de vivendes que no s'han venut	Abaratar el preu dels habitatges ja construïts
b) ...a jóvens que volen emancipar-se	...a promotors que volen reformar-los	...a turistes
c) Que els jóvens demanen un préstec	No en proposa cap	Que visquen de lloguer com si foren turistes
d) <i>conservador</i>	<i>innovador</i>	<i>il·lustre</i>
e) ...les polítiques productives	...les polítiques d'austeritat	...l'augment del preu de l'habitatge

Exercici 13.

Digues si són veritables (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- a) L'accés a l'habitatge es pot fer mitjançant el lloguer o l'adquisició de propietat.
- b) Des de 2008, el preu de l'habitatge es va regular i va descendir suaument.
- c) Durant la bombolla, qui comprava per a especular podia doblar beneficis en pocs anys.
- d) Les urbanitzacions que no es van acabar en 2008 s'han culminat durant els últims anys.
- e) El lloguer turístic genera unes taxes que beneficien tota la població.

E Habilitats comunicatives: comparar

La comparació és un recurs per a millorar la precisió i l'efectivitat dels nostres missatges. Quan comparem, aconseguim que el receptor obtinga una imatge, una projecció visual, d'allò que li estem comunicant.

Comparar

Comparar un element amb un altre ens ajuda a oferir al receptor un missatge molt més comprensible. Per exemple, si volem dir que una persona és molt prima, ens farem entendre molt bé amb una comparació com la següent:

- *Pere està flac com un canyís.*

Les estructures comparatives s'estableixen mitjançant l'adverbi *com* i les correlacions [*més/menys... que*] i [*tan/tant... com*].

- *Està més clar que l'aigua.*
- *Estem tan farts com tu.*

Tan va sempre seguit d'adjectius:

- *Joana no és tan alta com sa mare.*

Mentre que tant (i flexió) funciona com a pronom o acompanya un nom:

- *Vull tant d'arròs com ell.*

Moltes comparacions s'han fossilitzat en la llengua i donen peu a locucions ben genuïnes:

- *Gros com un teixó.*
- *Més dur que un cantal.*
- *Més gos que un pont.*
- *Més ample que llarg.*

Els verbs *parèixer* i *semblar* també ens permeten plantejar comparacions:

- *Després de la malaltia s'ha quedat molt fluix, pareix un pardalet.*
- *Quan parla, no l'entenc. Sembla que rese!*

En ocasions, establim una comparació sense la mediació de l'adverbi *com* ni de cap estructura correlativa:

Mira què m'ha proposat aquella serp.

Quan no explicitem la comparació (*eixe home és com una serp*), sinó que l'element comparat desapareix i el substituïm pel referent connotat, estem fent ús d'una figura retòrica molt famosa: **la metàfora**.

Aquests elements connotats solen provindre habitualment del nostre entorn:

- *És una roca, no hi ha qui el moga!*
- *Eixe sempre té el fiçó en alt!*
- *Eixos empresaris són uns voltors.*

La metàfora és un recurs molt habitual en la llengua quotidiana. Ho és tant, que hem generat un gran nombre d'expressions basades en la substitució d'un element neutre per un altre de connotat. Mira:

- *Tira'm un cable!*
- *Té la sang d'orxata.*
- *Sempre està en els núvols.*
- *Eixa notícia és una bomba!*
- *Hui el trobe apagat.*
- *Entre ells dos, s'han ensorrat tots els ponts.*

Exercici 14.

Explica el sentit recte d'aquestes expressions iròniques:

- a) Ens ha eixit **el tir per la culata**.
- b) Ha tornat del partit de rugbi fet **un llätzer**.
- c) Ja **hem begut oli!**
- d) Això no està gens bé, **clava-t'ho ja al cap!**
- e) Els policies **han pentinat** tot el bosc buscant els lladres.
- f) Ací tens el contracte, mira-te'l **amb lupa** abans de firmar res!

Solucions:

Exercici 1

- a) La mitjana d'edat dels jóvens, les condicions econòmiques i laborals que es troben, i la vigència del vincle familiar. b) Faciliten la paròdia, condicionen els comportaments a posteriori i dissimulen les raons que provoquen algun fet. c) Amb la possibilitat d'obtenir un treball digne. d) Actuen com a una condemna, perquè els menen a acceptar cobrar una misèria, a treballar gratis o a endeutar-se. e) La forta imbricació entre la seua formació acadèmica i el mercat laboral.

Exercici 2

- a) ...depèn de la possibilitat d'obtenir un treball digne, b) ...una mentira, c) 'eludir un tema', d) ...actua com a fre, e) *indutable*

Exercici 3

aF, bF, cV, dV, eF

Exercici 4 (solució orientativa).

- a) Josep **segueix** molt rialler, b) Antoni **s'ha quedat** trist, c) Ara que **s'ha fet** major, Maria **s'ha tornat** molt meticulosa, d) el marcador **es manté** inalterat, e) ara **s'ha posat** malalt, f) el gosset **s'ha quedat** tranquil

Exercici 5

- a) ens **ho** ha repetit, b) **Les** podria dur / Podria dur-les, c) **Els** hem portat, d) **n'**has comés cinc, e) **Hi** revisarem l'experiment, f) **N'**ha tret un document, g) **No en** tens, és que no en tens ni un gram, h) **Ens n'**hem assabentat, i) **hi** voldriem anar / voldriem anar-hi, j) pregunta-li

Exercici 6

- països / despeses / compten / sinó / encetar / en què / crescut / en / paradoxal / cobert / en els que / tret / pot ser / s'esvaïrà o s'esvaïca / substituït / pregona / gens / enfront de / regnes / retre / com / imant / estada /

oferisca / per als quals / arredonit / s'adonen / A pesar / al·licient / el

Exercici 7

- a) terminis, desnonament, dació en pagament, préstec, b) taxació, soterrani, c) xamfrà, badalls, d) gratacels, e) frontisses, f) llogaters, fiança

Exercici 8

Les solucions apareixen al final de l'àudio corresponent.

Exercici 9

a4, b7, c8, d1, e6, f2, g5, h3

Exercici 10

99 + 56 = 155 | 155 x 3 = 465 | 465 / 5 = 93 | 93 - 37 = 56 | 56 / 7 = 8 | 8 x 12 = 96 | 96 / 4 = 24

Exercici 11

- a) Per als qui han volgut enriquir-se gràcies a l'especulació i no al treball honrat. b) El dret a l'habitatge. c) Creixien de mes en mes, fins al punt que podien doblar el preu en a penes un parell d'anys. d) Per l'existència d'un important estoc de cases en mans de promotors, que són llogades com a apartaments turístics. e) Abans eren considerats uns pobres indigents, i després uns privilegiats.

Exercici 12

- a) Tornar a l'època de la construcció i l'especulació, b) ...a turistes, c) No en proposa cap, d) *il·lustre*, e) ...les polítiques d'austeritat

Exercici 13

aV, bF, cV, dF, eF

Exercici 14 (solució orientativa).

- a) Ens ha eixit al revés de com preteníem. b) Ha tornat del partit de rugbi ple de blaüres i arrapades. c) Ja no hi ha remei. d) Això no està gens bé, aprén-ho! e) Els policies han inspeccionat tot el bosc buscant els lladres. f) Ací tens el contracte, mira-te'l molt atentament abans de firmar res!

Autoria: Juli Martínez Amorós (coordinador) i Rosa Anna Guisjarro Contreras.

Audios: Lidia Garrigós Miquel **Maquetació:** Jesús Àngel López Ramón | www.masuno.es
 puntperpunt@ua.es | Una iniciativa del Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant i Informació

Amb la col·laboració de...

